

B"H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Pinchas | Sicha 3

(1) טור אורח חיים סימן תכ"ח

מבראשית עד י"ז בתמוז מפטירין מענין הפרשיות דומה בדומה ומשם ואילך לפי הזמן ולפי המאורע תלתא דפורענותא ושבע דנחמתא ותרתי דתיובתא

(2) ירמיה בתחלתו

דבְּרֵי יִרְמְיָהוּ בֶן־חִלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעֲנֹתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנֵימִן:

The words of Jeremiah son of Hilkiyah, of the priests who were in Anathoth in the land of Benjamin.

(3) ילקוט שמעוני ירמיה רמז רנ"ז

אמר ר' שמואל בר נחמני ארבעה הם שבאו ממשפחת נכריה ואלו הם, פנחס, ואוריה, יחזקאל, וירמיה. פנחס את מוצא בשעה שבא ליחס את ישראל אמרו לו את בא ליחסנו אלעזר למי היה נשוי לא לבתו של פוטיאל, לא כך כתיב ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל, וכיון שראה הקב"ה שהם מזלזלים בו התחיל ליחסו פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן כהן בן כהן קנאי בן קנאי.

....

ירמיה היו מזלזלים אחריו ואומרים לא מבני בניה של רחב הזונה הוא וצריך הכתוב ליחסו דברי ירמיהו בן חלקיהו:

ב

(4) ירמיה א', ה' - י"א

בְּטֶרֶם אֶצְרְךָ (כתיב אֶצְרְךָ) בְּבֶטֶן יִדְעֵתִיךָ וּבֶטֶרֶם תֵּצֵא מִרְחֹם הַקֶּדֶשׁ תִּיךָ נִבִּיא לְגוֹיִם נִתְּתִיךָ:

When I had not yet formed you in the womb, I knew you, and when you had not yet emerged from the womb, I had appointed you; a prophet to the nations I made you.

וְאָמַר אֶהְיֶה אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי דָבָר כִּי־נֹעַר אָנֹכִי:

And I said, "Alas, O Lord God! Behold, I know not to speak for I am a youth.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תֹּאמַר נַעַר אֲנִכִּי כִּי עַל-כָּל-אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶךָ תִּלְחַךְ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה תִּדְבֹּר:

And the Lord said to me; Say not, "I am a youth," for wherever I send you, you shall go, and whatever I command you, you shall speak.

אֶל-תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי-אֲתֶנֶךָ אֲנִי לְהַצִּילָךְ נְאֻם-יְהוָה:

Fear them not, for I am with you to save you, says the Lord.

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע עַל-פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרִי בְּפִיךָ:

And the Lord stretched out His hand and reached my mouth, and the Lord said to me; Behold, I have placed My words in your mouth.

רְאֵה הַפְּקֻדֹתֶיךָ | הַיּוֹם הַזֶּה עַל-הַגּוֹיִם וְעַל-הַמַּמְלָכוֹת לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוֹץ וּלְהַאֲבִיד וּלְהַרְוֹס לְבָנוֹת וּלְנַטּוֹעַ:

Behold, I have appointed you over the nations and over the kingdoms, to uproot and to crush, and to destroy and to demolish, to build and to plant.

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה-אַתָּה רֹאֶה יְרֵמְיָהוּ וְאֹמַר מִקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה:

And the word of the Lord came to me, saying: What do you see, Jeremiah? And I said, "I see a rod of an almond tree."

ג

(5) בלק כ"ה, א'ג'

וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיַּחֲלֵ הָעַם לְזָנוֹת אֶל-בָּנוֹת מוֹאָב:

Israel settled in Shittim, and the people began to commit harlotry with the daughters of the Moabites.

וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחַר-אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל:

Israel became attached to Baal Peor, and the anger of the Lord flared against Israel.

(6) ירמיה ב', ח'

הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אֵינִי יְהוָה וְתַפְּשִׂי הַתּוֹרָה לֹא יָדְעוּנִי וְהָרַעִים פָּשְׁעוּ בִּי וְהַנְּבִאִים נִבְּאוּ בְּבַעַל וְאַחֲרָי לֹא-יִוָּעְלוּ הַלְכוּ:

The priests did not say, "Where is the Lord?" And those who hold onto the Torah did not know Me and the rulers rebelled against Me, and the prophets prophesied by Baal and followed what does not avail.

(7) רש"י סוף פרשת בלק

אל קבתה: [אל הקיבה] כמו הלחיים והקיבה כיון בתוך זכרות של זמרי ונקבות שלה, וראו כלם שלא לחנם הרגם, והרבה נסים נעשו לו כו', כדאיתא התם (סנהדרין פב ב):

through her stomach: Heb. קִבְּתָהּ, as in, "the jaw and the maw (וְהַקֶּבֶה)" (Deut. 18:3). He aimed for the male organ of Zimri and her female organs and everyone saw that he had not killed them for nothing. Many miracles happened to him..., as it is related there (Sanh. 82b).

8 פרשתינו כ"ה, י"א/י"ב/י"ג

פִּינְחָס בֶּן־אֵלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הִלְחֵן הַשֵּׁיב אֶת־חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת־קִנְאֹתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאֹתִי:

Phinehas the son of Eleazar the son of Aaron the kohen has turned My anger away from the children of Israel by his zealously avenging Me among them, so that I did not destroy the children of Israel because of My zeal.

לָכֵן אֶמַר הַנְּנִי נִתַּן לּוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם

Therefore, say, "I hereby give him My covenant of peace.

וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהָיו וַיִּכַּפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

It shall be for him and for his descendants after him [as] an eternal covenant of kehunah, because he was zealous for his God and atoned for the children of Israel."

ד

9 בבא בתרא י"ד, ב'

מִכְדֵּי יִשְׁעִיהָ קָדִים מִיִּרְמְיָהּ וַיְחַזְקָאֵל לִיקְדָּמִיהָ לִישְׁעִיהָ בְּרִישָׁא כִּיּוֹן דְּמַלְכִּים סוּפִיָּה חוּרְבָנָא וַיִּרְמְיָהּ כּוּלִּיָּהּ חוּרְבָנָא וַיְחַזְקָאֵל רִישִׁיָּה חוּרְבָנָא וְסִפִּיָּה נְחֻמָּתָא וַיִּשְׁעִיהָ כּוּלִּיָּהּ נְחֻמָּתָא סְמִכִּין חוּרְבָנָא לְחוּרְבָנָא וְנְחֻמָּתָא לְנְחֻמָּתָא:

The Gemara further asks: Consider: Isaiah preceded Jeremiah and Ezekiel; let the book of Isaiah precede the books of those other prophets. The Gemara answers: Since the book of Kings ends with the destruction of the Temple, and the book of Jeremiah deals entirely with prophecies of the destruction, and the book of Ezekiel begins with the destruction of the Temple but ends with consolation and the rebuilding of the Temple, and Isaiah deals entirely with consolation, as most of his prophecies refer to the redemption, we juxtapose destruction to destruction and consolation to consolation. This accounts for the order: Jeremiah, Ezekiel, and Isaiah.

10 רש"י ישעיה מ"ט, א'

מבטן קראני. משאני בבטן עלתה לפניו במחשבה להיות שמי ישעי' להנבא ישועו' ונחמו':

called me from the womb When I was still in the womb, the thought came before Him that my name should be Isaiah (יִשְׁעִיָּה) to prophesy salvations (יְשׁוּעוֹת) and consolations.

11) קהלת רבה בתחלתו

דָּבָר אַחֵר, דְּבַר קֹהֶלֶת בֶּן דָּוִד, שְׁלֹשָׁה נְבִיאִים עַל יְדֵי שְׁהִיָּה נְבוֹאָתוֹ דְּבַר קְנֻתְרִין, נְתִילִית נְבוֹאָתוֹ בְּעֶצְמוֹ, וְאֵלּוּ הֵן:
דְּבַר קֹהֶלֶת, (עמוס א, א): דְּבַר עֲמוֹס; (ירמיה א, א): דְּבַר יִרְמְיָהוּ. וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ יִרְמְיָהוּ שְׁבִימִיּוֹ נַעֲשֶׂה
יְרוּשָׁלַיִם אִירְמִיָּאָה.

12) שיחת י"ג תמוז תש"ג

די נביאי השם ישעי' און ירמי' זיינען געווען אין געזונדערע זמנים. ירמי' איז געווען אין אַ זמן של דחי' והסתר און ישעי' איז געווען אין אַ זמן פון גילויים. אַזוי זיינען די אותיות פון זייערע נעמען ירם י"ה, ישע י"ה, שע"ה נהורין. ישעי' איז געווען בימי אחז, וואָס למה נקרא שמו אחז שאחז בבתי כנסיות, ער האָט זיך איינגעקוואַטירט אין די בתי כנסיות. אַזוי האט געזאָגט הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק צמח צדק צום משכיל ליליענטהאל אויף די אסיפה אין פעטערבורג אין יאהר תר"ג, ווען מען האט געוואלט מאַכן שינוים און נייע תקנות אין סדר החינוך והתפלה.

ווען ישעי' האָט דאָס דערזעהן, הגם ער איז געווען א נביא ה', איז - ער ביי זיך געווארען צובראכען און האט געזאָגט את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה (ישעי' כח), נאָר וויבאלד ער האָט געפונען עטליכע קינדער, פֿאַר וועמען מען האט גע- קענט לערנען תורה, האָט ער גע- זאָגט, הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה' (ישעי' ח' י"ח וברש"י) איז ער שוין ניט געווען צובראכען. און איצטער דאָרף מען מאַכען ישיבות מיט יראת שמים, איך מיינ ניט דוקא ישיבות תומכי תמימים נאָר ישיבות מיט יראת שמים וואָס תורה איז מגינא ומצלי, ותורה אור, אז תורה אַליין זאָל מאיר זיין ולבני ישראל יהי אור במושבותם.

The Divinely-inspired prophets, Yeshayahu (Isaiah) and Yirmeyahu (Jeremiah), lived in differing eras. Yirmeyahu lived in an era in which the Jewish people were (so to speak) distanced [from G-d] and the Divine Countenance was veiled. Yeshayahu, by contrast, lived in an era of Divine self-revelation [in the Beis HaMikdash]. These differences are reflected in the letters that spell their respective names. The name of Yirmeyahu (יִרְמְיָהוּ) includes the two words יִרְם יְה - "G-d will uplift." The name of Yeshayahu (יִשְׁעְיָהוּ) includes the two words, יִשְׁע יְה - "G-d will bring salvation." The letters of his name also hint at the Kabbalistic concept of שַׁע"ה נְהוֹרִין - the "375 lights" of the Divine Countenance.

Yeshayahu lived in the reign of Achaz, whose name records that he seized (achaz) the houses of prayer and the houses of study and entrenched himself there. (In a similar situation, at the Rabbinical Conference in Petersburg in 1843 at which the maskilim strove to have the czarist regime impose reforms in Jewish education and prayer, the Tzemach Tzedek reminded Lillienthal, one of their leading ideologists, of the notorious precedent of Achaz.)

When Yeshayahu saw what was happening, even though he was a prophet of G-d his spirits fell [lest he be left without listeners]. [Speaking of his own prophetic mission in the third person, he asked:] "To whom will he impart understanding? To whom will he explain what he has heard [from Above]?" However, as soon as he found a number of children who could be taught Torah, he said: "Here am I, with the children that G-d has given me," and his spirits were restored.

ה

13 תנחומא פרשתינו י"א

יפקד ה' אלהי וגו'. זה שאמר הכתוב: האותיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני (ישעיה מה, יא). משל למה הדבר דומה. למלך שנשא אשה והיה לה שושבין, כל זמן שהמלך כועס על אשתו, השושבין מפיס ומתרצה המלך לאשתו. בא השושבין למות, התחיל מבקש מן המלך, אמר לו: בבקשה ממך תן דעתך על אשתך. אמר לו המלך, מה אתה מצוני על אשתי, צוה את אשתי עלי, שתהא זהירה בכבודי. כביכול כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, עד שאתה מצוני עליהם ואתה אומר, יפקד וגו', צוה אותן עלי, שיהו זהירין בכבודי. מה כתיב למטה, צו את בני ישראל את קרבני לחמי. יפקד ה'. מה ראה לבקש הצרך הזה אחר סדר נחלות. אלא כיון שירשו בנות זלפחד בנכסי אביהם, אמר משה, הרי השעה שאתבע צרכי. אם הבנות יורשות, בדין הוא שירשו בני את כבודי. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, נוצר תאנה יאכל פריה (משלי כז, יח). בניה, ישבו להם ולא עסקו בתורה. יהושע ששמעך כדאי הוא שישמש את ישראל, שאינו מאבד את שכרו, שנאמר: קח לך את יהושע בן נון. למה נמשלה תורה לתאנה. שרב האילנות, הזית והגפן והתמרה נלקטין כאחד, והתאנה נלקטה מעט מעט. וכך התורה, היום לומד מעט ולמחר הרבה, לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשנים. איש אשר רוח אלהים בו. לפי שאמרת, אלהי הרוחות לכל בשר, שאתה מכיר לכל אחד ואחד, יתמנה שידוע להלך עם כל אחד ואחד מהם לפי דעתו. וסמכת את ידך עליו, כמדליק נר מנר. ונתת מהודך, כמערה מקלי אל כלי. מה שאמרת לך, ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר (במדבר לו, ט), הכבוד הזה אינו זז מבית אביך, שאף יהושע שיעמד תחתיה, לפני אלעזר הכהן יעמד.

(Numb. 27:16): “Let the Lord, [the God of the spirits of all flesh], appoint....” This text is related (to Is. 45:11), “Regarding the things to come, would you question Me concerning My children and command the work of My hands?”³⁰ Although the two verbs in this citation are imperative, both the biblical context and the interpretation of the midrash regard these commands as unthinkable suggestions. A parable: To what is the matter comparable?³¹ Numb. R. 21:12, cont. To a king who took a wife and had a best man (*shoshevin*). Every time that the king was angry with his wife, the best man would placate³² Rt. PYS. Cf. the Gk.: *peisis* or *peisa* (“persuasion”). him and the king would be reconciled. When the best man was about to die, he began to make a request of the king. He said to him, “Would you please pay attention to your wife [to be foregoing with her after I die].” The king said to him, “Instead of you charging me concerning my wife, charge my wife concerning me, that she be careful with my honor.” So did the Holy One, blessed be He, as it were, say to Moses, “Instead of you charging Me (in Numb. 27:16), ‘Appoint...,’ charge them concerning Me, that they be diligent with My honor.” What is written below (in Numb. 28:2)? “Command the Children of Israel, and say unto them, ‘My offering, My bread.’” What reason did [Moses] have to request this need after the ordering of inheritance? It is simply that since he saw the daughters of Zelophehad inherit the properties of their father, Moses said, “See it is the time for me to claim my needs. If daughters inherit, it is [also] proper for my sons to inherit my glory.” The Holy One, blessed be He, said to him (in Prov. 27:18), “‘He who tends a fig tree will enjoy its fruit.’ Your sons sat [with] their own [concerns] and were

not involved with Torah [study]. It is [more] appropriate that Joshua, who served you, serve Israel and not lose his compensation," as stated (in Numb. 27:18), "Take Joshua bin Nun." And why is the Torah compared to a fig tree? Since [the fruit of] most trees – the olive tree, the grapevine, the date palm – is gathered [all] at once, but the fig tree is gathered a little [at a time]. And so too is the Torah. Today he studies a little and tomorrow he studies much; as it is not taught in a year, nor in two. (Numb. 27:18:) "A man with the spirit of God with him." Since you said (in Numb. 27:16), "'The God of the spirits of all flesh,' since You know each and every one, one should be appointed who knows how to proceed with each and every one of them according to his temperament"; [so then (in Numb 27:18, cont.),] "lay your hand upon him," like one who lights a candle from a candle. (Numb 27:20), "Invest him with your majesty," like one who pours from one vessel to another vessel. Concerning that which I said to you (in Numb. 36:9), "So the inheritance will not move around from one tribe to another," this glory will not move from the house of your father, as even Joshua who will arise in your place (according to Numb. 27:19), "shall stand in front of Elazar the priest" (nephew of Moses).

I

(14) תשא ל"ב, ל"ב

וְעַתָּה אִם-תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם-אֵין מִחְנִי נָא מִסִּפְרֶךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ:

And now, if You forgive their sin But if not, erase me now from Your book, which You have written."

ז

(15) סוף ד"ה וידבר פנחס תרע"ה

ועפ"ז יובן מ"ש פנחס בן אלעזר כו' השיב את חמתי כו'. דהנה ארז"ל פנחס זה אלי, ואי בספרים דפנחס ואלי משתווים זל"ז וכמ"ש הרלב"ג במ"ב י"ז א' ע"פ ויאמר אלי התשבי, ובשופטים סי' ו' שפנחס האריך ימים הרבה מאד, ומה שלא נמצא מאתו נבואות כ"כ מפני שהי' מתעלם משך זמן רב, וכמו אלי דכתי' בו ורוח ה' ישאך כו' כמו"כ הי' בפנחס כו', וא"כ ה"ה בחי' ש' ב"ן בבחי' העלאה מלמטלמ"ע כו', וגם בענין הזה במעשה הרי הלך במס"נ והיינו במסירות גופו בפו"מ דשבט שמעון רצו להורגו כו' כמו שארז"ל, וזהו שפנחס תיקן חטא נדב ואביהוא כמ"ש בזהר, והיינו כי נדב ואביהוא הי' עבודתם בבחי' רצוא, רק שהיו בבחי' רצוא לבד ולא רצו בהשוב וכמ"ש בקרבנתם לפני ה' כו', וזהו שהי' המס"נ שלהם רק בנשמתם והגוף נשאר קיים כו', ופנחס תיקן זה ע"י המס"נ, אך הי' במס"נ בפו"מ גם בהגוף שז"ע קידוש השם שהיא מצוה גדולה כו', ובזה השיב את חמתי מעל בני' בהמס"נ שלו כו'. וזהו שנא' בפנחס דוקא שהשיב את חמתי כו' לכן כו', דהנה משה השיב כ"פ חמה מעל בני' אך זהו הי'

בדרך מלמעלמ"ט דכל עבודתו של מרע"ה הי' בבחי' מלמעלמ"ט כנודע, וע"כ אין זה חידוש כ"כ שע"י המשכת האור מלמע' השיב חמה כו', אבל בפנחס הי' זה בדרך מלמעלמ"ע וזהו הפלא שע"י עבודתו בבחי' מלמעלמ"ע השיב חמתי כו' (וז"ש ויעמוד פנחס ויפלל כו' הרי הי' זה ע"י התפלה שזהו מלמעלמ"ע כו') רק שהי' ע"י מס"נ

בפּו"מ כו', וע"כ או' הנני נותן לו את בריתי שלום, שלום הוא בחי' התחברות והתקשרות כו', אמנם ענין בריתי שלום הוא ברית שלומי לא תמוט בחי' יסוד שבעצמות שזהו המשכה מבחי' עצמות א"ס המקשר עד למטה מטה כו' וכמשנת"ל (ד"ה שלח לך), והיינו שע"י מס"נ שלו המשיך מבחי' עצמות א"ס בבחי' המשכה מלמעלמ"ט כו', וז"ש הנני נותן לו בבחי' נתינה ומתנה להיות כי המשכת האור הוא שלמע' מבחי' אתעדל"ת כו', והגם שהי' ההמשכה ע"י מס"נ מ"מ עצם ההמשכה הוא שלמע' מהעלאת מ"ן כו', וכידוע בענין המתנה דאי לאו דעביד לי' נייחא לנפשי' לא הוה יהיב לי' ומ"מ הוא בדרך מתנה כו'. וזהו הנני נותן לו היינו המשכת אור עצמי בבחי' המשכה מלמעלמ"ט שלמע' מהעלאת מ"ן כו'.

וזהו פנחס בן אלעזר השיב את חמתי ע"י העבודה מלמטלמ"ע רק שהי' בבחי' מס"נ כו', ולכן אמור הנני נותן לו בחי' אור עצמי בבחי' המשכה מלמעלמ"ט כו', וזהו את בריתי שלום בחי' וברית שלומי לא תמוט כו'.

(16) אבות בתחלתה

מִשָּׁה קִבַּל תּוֹרָה מִסִּינַי, וּמָסָרָה לִיהוֹשֻׁעַ,

Moses received the Torah at Sinai and transmitted it to Joshua,

(17) משלי ו', כ"ג

כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר:

For a commandment is a candle, and the Torah is light, and disciplining rebukes are the way of life;

(18) תניא פרק י"ב

כמו שהאור יש לו יתרון ושליטה וממשלה על החושך שמעט אור גשמי דוחה הרבה מן החשך שנדחה ממנו מאליו וממילא כך נדחה ממילא סכלות הרבה של הקליפה וס"א שבחלל השמאלי

just as light has a superiority, power and dominion over darkness, so that a little physical light banishes a great deal of darkness, which is therewith inevitably superseded, as a matter of course and necessity, so is much foolishness of the kelipah and sitra achra

(19) סנהדרין נ"ב, א'

מנא לן אתיא שריפה שריפה מעדת קרח מה להלן שריפת נשמה וגוף קיים אף כאן שריפת נשמה וגוף קיים

From where do we derive that burning means this kind of death? It is derived from a verbal analogy between the burning that is described in the context of capital punishment (see Leviticus 21:9) and the burning described with regard to the assembly of Korah, when they were burned by God (see Numbers 17:4). Just as there, with regard to the assembly of Korah, they were killed by the burning of the soul within the body, but the body itself remained intact, so too here, the condemned one is executed by the burning of the soul, but the body remains intact. He is not executed by means of the burning of the body with wood, as in that case the body would be consumed.

ח

(20) זוהר חלק א', נ"ב, ב'

כְּדִין הוּוּ יְדַעִין וְחִמָּאן אֶסְפֵּקְלָרְיֵאן עֲלֵאִין וְאַתְנַהֲרִין עֵינֵיהוּ וְחֻדָּאן לְמַנְדַּע וְלְמִשְׁמַע. וְכַדִּין חָגַר לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲגוּרִין דְּאַתְנוּן דְּשִׁמְיָה קְדִישָׁא דְלָא יִיכּוּל לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ הָאִי חוּיָא וְלָא יִסָּאֵב לֹון כְּקַדְמִיתָא. כִּיּוֹן דְּחֻטָּאוּ בְּעַגְלָא אֲתַעְבֵּר מִנֵּיהוּ כָּל אַנּוּן דְּרָגִין וְנְהוּרִין עֲלֵאִין. וְאַתְעַבְרוּ מִנֵּיהוּ אַנּוּן חֲגִירוּ מְזִינִין דְּאַתְעַטְרוּ מִשְׁמָא עֲלָאָה קְדִישָׁא. וְאַמְשִׁיכוּ עֲלֵיהוּ חוּיָא בִּישָׁא כְּמַלְקָדְמִין וְגִרְמוּ מוּתָא לְכָל עֲלָמָא.

(21) צפנת פענח ריש פרשתינו

דלא הוה דבר שכבר נפעל רק דבר נמשך ופועל בכל רגע, וגדר שמן המשחה,

(22) ספרי ריש פרשתינו

לכפר על בני ישראל לא נאמר כאן אלא ויכפר על בני ישראל, שעד עכשיו לא זזו, אלא עומד ומכפר עד שיחיו המתים:

"and he will atone for the children of Israel": It is not written "to atone for the children of Israel," but "and he will atone for the children of Israel." Until now he has not stirred (from his place), but he stands and atones until the revival of the dead.

ט

(23) תהלים קל"ט, י"ב

גַּם-חֹשֶׁךְ לֹא-יִחְשִׁיךְ מִמֶּךָ וְלַיְלָה כִּיּוֹם יֵאִיר כְּחֹשֶׁךְ כְּאֹרֶחַ:

Even darkness will not obscure [anything] from You, and the night will light up like day; as darkness so is the light.

יב

(24) תניא פרק ל"ז

וכל ניצוץ לא ירד לעוה"ז אף שהיא ירידה גדולה ובחי' גלות ממש כי גם שיהיה צדיק גמור עובד ה' ביראה ואהבה רבה בתענוגים לא יגיע למעלות דביקותו בה' בדחילו ורחימו בטרם ירידתו לעוה"ז החומרי לא מינה ולא מקצתה ואין ערך ודמיון ביניהם כלל כנודע לכל משכיל שהגוף אינו יכול לסבול כו' אלא ירידתו לעולם הזה להתלבש בגוף ונפש החיונית הוא כדי לתקנם בלבד

And each spark descended into this world— although it is indeed a profound descent and a state of true exile, for even if one be a perfectly righteous person, serving G-d with fear and a great love of delights, he cannot attain to the degree of attachment to G-d, in fear and love, as before it came down to this gross world, not a fraction of it, and there is no comparison or similarity between them at all, as is clear to every intelligent person, for the body cannot

endure,... nevertheless [each spark] descended into this world, to be clothed in a body and vital soul, for the sole purpose of mending them

(25) תנחומא פקודי ג'

שְׁהַמְשֵׁכַן שְׁקוּל כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם, וְכֶנֶגֶד יְצִירַת הָאָדָם שֶׁהוּא עוֹלָם קָטָן

that the Tabernacle was equal both to all the world and to a human embryo, which is a world in miniature.

(26) תניא ריש פרק ב'

ונפש השנית בישראל היא חלק אלוה ממעל ממש

The second soul of a Jew is truly a part of G-d above.

(27) נדה ל', ב'

ומלמדין אותו כל התורה כולה שנאמר (משלי ד ד) ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמור מצותי וחיה ואומר (איוב כט, ד) בסוד אלוה עלי אהלי

And a fetus is taught the entire Torah while in the womb, as it is stated: "And He taught me and said to me: Let your heart hold fast My words; keep My commandments, and live" (Proverbs 4:4). And it also states: "As I was in the days of my youth, when the converse of God was upon my tent" (Job 29:4).

וכיון שבא לאויר העולם בא מלאך וסטר על פיו ומשכחו כל התורה כולה שנאמר (בראשית ד, ז) לפתח חטאת רובץ

And once the fetus emerges into the airspace of the world, an angel comes and slaps it on its mouth, causing it to forget the entire Torah, as it is stated: "Sin crouches at the entrance" (Genesis 4:7), i.e., when a person enters the world he is immediately liable to sin due to his loss of Torah knowledge.

(28) ליקוטי תורה שלח מ"ד, א'

ולהבין למה מלמדין אותו ואח"כ משכחין ממנו אלא לפי שצריך להאיר בו אור ה' כדי שיהיה יראתו על פניו ואהבת ה' ופחדו בלבו לפיכך מלמדין אותו כל התורה כולה שהיא בחי' המקיפים וממנו יאיר לו אור ה' וכח אהבה ויראה. ואח"כ משכחין ממנו בכדי שתהיה זאת עבודת האדם לבחור בטוב

(29) ירמיה א', י"ז

וְאַתָּה תִּאָזֵר מִתְּנִיָּךְ וְקִמַּתְּ וְדַבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶנְכִי אֹצֵנֶךָ אֶל-תַּחַת מְפִנְיָהֶם פֶּן-אֲחַתְּךָ לְפִנְיָהֶם:

And you shall gird your loins and arise and speak to them all that I command you; be not dismayed by them, lest I break you before them.

***